

[Lorentzen.]

1952 — og i § 15, stk. 9, i denne lov findes en regel om brændselshjælp, der, forsåvidt angår tidsrummet, indenfor hvilket man skal være arbejdsledig — nemlig 1. oktober — 31. marts — er identisk med det foreliggende lovforslag, og der kræves, at den arbejdsledige er afkontrolleret som ledig mindst 40 dage, for at han kan være berettiget til at få en brændselshjælp, der efter de for tiden gældende satser for forsørgeres vedkommende er 95 kr. og for andre forsikrede 61 kr.

Efter loven yder statskassen indtil 75 pct. refusion af udgifter til brændselshjælp på visse betingelser. En af disse betingelser er, at det gennemsnitlige årlige kontingent skal have udgjort mindst 3,5 pct. af den gennemsnitlige årsfortjeneste for medlemmer af den pågældende kasse. Det er desværre i dag tvivlsomt, om den store arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse opfylder betingelserne for at kunne betragtes som vanskeligt stillet, idet det er mig og en del andre bekendt, at statistisk departement har ment, at den nævnte kasse for 1954—55 ikke opfylder betingelserne på grund af kontingentbestemmelsen. Departementet har den 16. november 1955 oplyst, at den gennemsnitlige årsfortjeneste for arbejdsmændene under eet har udgjort 7 418 kr., og hvis dette tal er rigtigt, hvad arbejdsmændenes kasse dog bestrider, vil det sige, at kassen ikke opfylder betingelserne for at få refusion bl. a. af brændselshjælp og visse andre ydelser, som rundt regnet kan anslås til ca. 30 mill. kr. En kontingentforhøjelse vil imidlertid ikke bliver ret stor, idet der i øjeblikket betaales et kontingent på 250 kr. årlig, og det skal forhøjes med knap 10 kr., for at man i hvert fald i fremtiden vil opfylde betingelserne for vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser.

For at have et udgangspunkt til bedømmelse af, hvad kasserne yder i brændselshjælp, tager jeg igen arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse. Jeg kender de nøjagtige tal for 1953—54. De er for hovedforskringens vedkommende 7,7 mill. kr. og for fortsættelseskassens vedkommende ca. 375 000 kr. Samtlige kasser har i brændselshjælp i det år, altså 1953—54, hvor tallene er tilgængelige for alle, ydet ca. 15 mill. kr., og da medlemsantallet i arbejdsløshedskas-

serne pr. 31. marts 1954 er rundt regnet 665 000, vil det sige, at hvert medlem gennemsnitlig har fået 16—17 kr.

Løvrigt har det i denne forbindelse interesse at se, hvad samtlige kasser har ydet i understøttelse i de år, der er gået. I 1953—54 var den egentlige understøttelse 249 mill. kr. og i det påfølgende år, 1954—55, 220 mill. kr. Jeg ser herved bort fra administrationsudgifterne, som ligger på ca. 15 mill. kr., og visse andre ydelser. Brændselshjælpen er jo den store post i ydelserne til ledige medlemmer af kasserne.

Løvrigt er det glædeligt at konstatere, at samtlige arbejdsløshedskasser i Danmark ikke er noget fattigmandsforetagende. De er tværtimod meget velkonsoliderede, og det er en linie, der er fortsat siden 1952. F. eks. androg den samlede formue i arbejdsløshedskasserne pr. 31. marts 1954 godt 324 mill. kr., og året efter den 31. marts 1955 var den steget til 362 mill. kr. Hvis vi dividerer antallet af alle arbejdsløsheds-kassemlemmer ind i dette tal, kommer vi til det resultat, at hvert medlem i gennemsnit ejer 539 kr. Nu ligger det meget forskelligt for de forskellige kasser, og jeg har allerede gjort opmærksom på, at arbejdsmændenes kasse ikke har den samme guldrandede karakter som mange af de andre kasser.

Hvad angår ledighedsprocenten er den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent i 1953—54 af arbejdsdirektøren opgjort til 9 og i 1954—55 til 7,9, og vi skal mange år tilbage i tiden for at finde en så lav procent, dog bortset fra et enkelt år, nemlig 1947—48, da den var på 7,5. Det er forsåvidt meget glædelige tal, men på den anden side er det også tal, der vækker til eftertanke. Man kan ikke undgå at stille sig selv det spørgsmål: Hvor stor vil udgiften efter den gældende arbejdsløshedslov blive, hvis vi kommer ind i en depressionsperiode, således at mange flere kommer til at gå ledige? Så vil det jo blive så store tal, at vi næsten viger tilbage for at tænke på det. Der er imidlertid ingen tvivl om, at der i øjeblikket er en ikke uvæsentlig stigning i arbejdsløsheden. De tal, som vi allesammen har adgang til at se, viser jo tydeligt, at det i øjeblikket går i den forkerte retning.

Jeg har ment at burde gøre disse bemærkninger for at give et nogenlunde klart billede af den baggrund, der objektivt bør tegnes